

Павунъ и враня.

Вѣднѣждь кѣту ся насабралы птицы-тѣ да си гудѣтъ царь, павуна рѣкъль да гудѣтъ него, че е хубавъ. Тогазь врана-та ся отговорила, ако станешь ты царь, кой ще ны пази оть орлы-тѣ, кога-то имамы съ тѣхъ бой.

Не трѣба да турвамы само хубавы начялници, нъ мѣдры и сылны.

Птица.

Една птица кѣту ся уловила въ единъ коцаракъ, плачела и нарѣждала, че никога не съмь откраднала нито злато, нито сребро, а сега само за едно ваджишко зърно умирамь.—Человѣкъ за малѣкъ придобытъкъ тѣгли голѣмы мѣкы.

Вдовица и Мжжъ.

Една жена вдовица кѣту плачяше върху гроба на мжжя-си, нѣкой землядѣлецъ, кой-то оряше тамо близу, възлюби ѿ. Остави си воловы-тѣ и кѣту утиде при женж-тж начала да плачи и той. Вдовица-та го попыта защо плачи, а той ѿ рѣче, какво жена-та му умряла и ся моляше да го взѣмне вдовица-та за мжжъ. Въ това врѣмя единъ му открадналъ воловы-тѣ, и той кѣту ся върналъ не гы намѣрилъ; хваналъ да гы оплаква горко. Вдовица-та го попытала пакъ защо плачи; той ѿ рѣкъль че, се-